

[Ebba Strange]

hverdag, og derfor har det været magtpåliggende for os at komme ind i debatten på dette tidspunkt og sige til ministeren, at der faktisk er foretaget en lang række værdifulde forsøg på de danske gymnasier med andre strukturer end dem, vi kender fra den timeopplittede hverdag på gymnasiet.

Vi synes, det er vigtigt, at disse forsøgsresultater bliver evalueret, og at det bliver de forsøgsresultater, der kommer til at danne grundlaget for en gymnasiereform.

Derudover mener vi, at det er vigtigt, at de unge opdrages til demokrati, ikke et pseudo-demokrati, men et egentligt demokrati i form af at tage et egentligt medansvar for deres uddannelse, for driften af deres gymnasium og for tilrettelæggelsen af deres undervisning og af emner og projekter.

Derfor er der for os at se et helt andet ord, der skal ind i debatten, end det, der er ministerens foretrukne. Ministeren har nævnt nogle af de samme ting, som jeg nævner her, og så siger ministeren: valgfrihed. Valgfrihed er det, der får os andre til at bruge det ord, som hr. Povl Brøndsted mente vi ikke skulle bruge, nemlig supermarked. Når man ser på den store valgfrihed, ministeren opererer med, så er det, vi kommer til at tænke på et supermarked. Vi vil gerne have ordet valgfrihed erstattet af ordet selvforvaltning, sådan at det, der kommer til at ske i et gymnasium, ikke bliver et individuelt sololøb, med alt, hvad det indebærer af individuel konkurrence, men et samarbejdende uddannelsesforløb, hvor de unge erfarer styrken og værdien af i fællesskab at løse opgaver, som opleves som både nærværende og meningsfulde, som indeholder fremtidsrettede perspektiver, og som giver dem mulighed for at lære mere på en ny og efter vores mening bedre måde.

En sådan undervisningsform må efter vores opfattelse også få konsekvenser for evalueringsformerne, fordi den eksamen, vi har i dag, typisk lægger op til den nævnte individuelle konkurrence.

Vi afviser ikke, at der skal være en ekstern evaluering, fordi vi også mener, at der bør være en vis landsdækkende ensartethed over gymnasierne, men vi mener, at værdien for den enkelte elev og for den enkelte elevs udvikling og udbytte af uddannelsen er større i den interne evaluering.

De ting, jeg her har nævnt, vil vi komme til at drøfte videre, når vi skal drøfte SFs

forslag til en gymnasiereform, og jeg skal derfor ikke gå videre ind på dem nu – det tillader tiden heller ikke – men det, der har været magtpåliggende for os med forespørgslen, har altså været at få sikret, at det bliver folketinget, der kommer til at vedtage, hvordan fremtidens gymnasium skal se ud, og det håber vi i det mindste bliver resultatet af debatten i dag.

Ole Vig Jensen (RV):

Almindeligvis er en forespørgselsdebat et udmærket indslag i den politiske arbejdsproces. Det kan være en udmærket anledning til at få en bredere debat om det emne, der nu sættes på dagsordenen, som tilfældet også er her, men man tør nok sige, at SF på den ene side er meget tidligt ude og på den anden side, også i deres dagsorden, lægger op til en bred folkelig debat, som jeg tager som udtryk for, at herefter skal man så søge at tage stilling. Imidlertid tager SF i samme dagsorden stilling til en række ting. SF er i sit dagsordensforslag meget tæt på at ville lovgive på nogle områder, og det mener jeg aldrig har været meningen med en dagsorden. Sådan ønsker vi det heller ikke, så en sådan dagsorden kan vi ikke støtte.

Debatten i dag skal handle om gymnasiet. Efter en del rapporter og forskellige typer af udspil har vi nu fået lidt, men også kun lidt, mere konkret at forholde os til. Jeg vil dog godt sige, at i virkeligheden er problemet nok slet ikke gymnasiet, sådan som det lægges op, men de samlede ungdomsuddannelser. Ungdomsuddannelsernes struktur og indhold trænger til revision. Der mangler sammenhæng en del steder. Vi har stadig en tilbøjelighed til at tænke i stive og engang fastlagte rammer, selv om både erhvervsudviklingen og de unges forudsætninger kunne betinge nytænkning. Jeg vil ved denne lejlighed opfordre undervisningsministeren til at igangsætte et arbejde med henblik på at få en revision af de samlede ungdomsuddannelser, og måske er det i virkeligheden sådan, at erhvervsuddannelsesområdet trænger sig mest på.

Men som sagt, i dag handler debatten først og fremmest om gymnasiet og dets indhold, og der kan være grund til at starte med nogle konkrete og efter radikal opfattelse